

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

пропонується віднести такі:

- якість повітря;
- якість та доступність питної води;
- задоволеність утилізацією сміттєвих відходів;
- якість паркових та зелених зон.

ЕКОЛОГІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

аспірант **Баштова М.О.**

Державна установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України» (Україна)

На сучасному етапі в усьому світі зростає заклопотаність, викликана погіршенням стану навколишнього природного середовища і тією загрозою, що це погіршення впливає на добробут людей і розвиток економіки. Ця заклопотаність змушує суспільство враховувати можливості природи в забезпеченні нормального функціонування навколишнього середовища, визначати межі, у яких природа ще здатна самовідновлюватися.

Проблема збереження навколишнього середовища на практиці вимагає вирішення її одночасно з двох сторін: з одного боку — це удосконалення всієї організації виробництва, застосування передової природо- і ресурсозберігаючої технології і техніки, з іншого — охорона природи, відновлення порушеної екологічної рівноваги [1, 190-191].

За умов екологічної глобалізації суспільство стає більш чутливим до питань збереження якості довкілля, і тому можна сподіватися, що інтерес громадськості, переосмислення цінностей, правове та регулятивне середовище створюють відповідне підґрунтя для прискореного розгортання процесів урахування екологічних обмежень у всіх сферах суспільного життя.

Слід відмітити, що Україна, як активний учасник глобальної екосистеми, може зміцнити свою конкурентоспроможність на світовому ринку завдяки більш активному впровадженню на національному рівні екологічних інновацій.

За визначенням Прокопенко О.В. екологізація інноваційного розвитку — це зміни у соціо-еколого-економічній системі, що відбуваються в результаті неухильного і послідовного створення, впровадження та поширення екоінновацій в усіх сферах діяльності, які спрямовані на підвищення екоконструктивного та зменшення екодеструктивного впливу на навколишнє природне середовище, сприяють зростанню її соціальної та еколого-економічної ефективності та забезпечують її сталий розвиток [4].

Дослідники виділяють наступні риси екоінновацій: спрямованість на зниження впливу на довкілля та широка сфера охоплення інноваціями: виробнича, процесна, методична, маркетингова, а також організаційна, соціальна та

інституційні структури.

До екологічних інновацій можна віднести такі процеси:

- розроблення, створення й упровадження нових технологічних процесів і циклів розроблення та погодженого розвитку всіх функціональних ланок із добутку ресурсів, їхнього перероблення, використання відходів і відтворення цих ресурсів;
- розроблення й використання ресурсозберігаючої техніки, розроблення й упровадження мало- і безвідходних технологій, що забезпечують комплексне освоєння природних ресурсів, розроблення біотехнологій;
- розроблення та випуск нових екологічно чистих продуктів і створення потужностей для їх виробництва, розроблення варіантів використання нових та відновлюваних джерел енергії;
- упровадження нових організаційних форм, включаючи вдосконалення організаційно-територіальної структури потенційно небезпечних виробництв, із метою зниження їхньої екологічної небезпеки;
- формування нового мислення в розробників інновацій із погляду необхідності їх екологізації через упровадження обов'язкової екологічної освіти [2, 163-166].

Успіх модернізації економіки України на засадах інноваційного розвитку безпосередньо залежить також з одного боку від інвестиційної зацікавленості суб'єктів господарювання щодо впровадження екологоконструктивних заходів, а з другого - від активності екологічного інвестування. Справді, екологічне інвестування здатне виконати роль головного напрямку інноваційного розвитку України, сприяючи структурній перебудові економіки, скороченню споживання природних ресурсів, збереженню природного капіталу, підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції [3, 35-38].

Отже, сучасний екологічний контекст актуалізує питання якості економічного зростання і виявляє органічну єдність і взаємозумовленість його соціальних, довкільних та економічних аспектів, що є головною умовою забезпечення сталого розвитку.

1. Данилишин Б. М. Екологічна складова політики сталого розвитку: Монографія. — Донецьк: ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2008. — 256 с.

2. Екологічна і природно-техногенна безпека України в регіональному вимірі : [монографія] / М.А. Хвесик, А.В. Степаненко, Г.О. Обиход та ін. За науковою редакцією д.е.н., проф., академіка НААН України М.А. Хвесика. - К.: ДУ «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України», 2014 р. - 340 с.

3. Економічні механізми національної екологічної політики в системі сталого розвитку України/ [Веклич О.О, Кобзар О.М., Колмакова В.М. та ін.]; за науковою редакцією проф. Лизуна С.О./ ДУ «ІНПР НАНУ». – 2014. – 280 с.